

Arrestnummer
C11647 / 2024
Repertoriumnummer
2024 / 4335
Datum van uitspraak
27 december 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/1397 2024/VJ11/666

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/1397 - 2024/VJ11/666

Not.nr. BG.64.L5.000782/23

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. RRN
met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

“A opzettelijk achterlaten of beheren van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van het Materialendecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, te weten afvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd in strijd met de voorschriften van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen of de uitvoeringsbesluiten ervan,

1. te meermaals in de niet-verjaarde periode van 13 maart 2017 tot en met het bevel der daqvaarding en minstens op 1 februari 2023

namelijk door allerhande afvalstoffen onder meer autobanden, petflessen en papier te hebben verbrand o.a. in een kleine schuur achteraan de woning

BG64.L5.726/23

2. te in de niet-verjaarde periode van 13 maart 2017 tot en met het bevel der daqvaarding en minstens op 1 februari 2023

namelijk door allerhande afvalstoffen, onder meer tientallen jutte zakken gevuld met lege blikken bier en conserven, motoronderdelen, fietsen, prikkeldraad, AEEA, oude meubelen, houtafval, plastic en oude voedersilo's, te hebben opgeslagen en niet reglementair te hebben afgevoerd.

BG64.L5.782/23

(art. 16.6.3. § 1 lid 1 en 16.6.4. Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 3, 1° en 7°, 12 § 1 en 69 Decreet 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen)

B schending exploitatie- en vergunningsvoorwaarden

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd, meer bepaald de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA):

- artikel 4.3.1, door de afvalstromen hout en metaal niet afzonderlijk te hebben gehouden bij de inzameling dan wel naderhand niet te hebben uitgesorteerd ;
- artikel 4.5.1, door afvalstoffen waarvoor conform artikel 4.5.2 een verbrandingsverbod geldt, te hebben gestort op of in de bodem ;
- artikel 5.2.5.2, door afgedankte EAAE niet op een milieuverantwoorde wijze te hebben opgeslagen ;
- artikel 5.2.5.6, door zich niet te hebben ontdaan van niet langer voor eigen gebruik aangewende EEA;
- artikel 6.1.3.1, door als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar niet te hebben beschikt over de vereiste registratie

(art. 5.4.9. § 1 en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

te herhaaldelijk in de niet-verjaarde periode van 13 maart 2017 tot en met het bevel der daqvaarding

BG64.L5.782/23

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag bij niet naleving van deze veroordeling."

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17 besliste bij vonnis van 6 mei 2024 op tegenspraak als volgt:

“Op strafgebied

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A.1, A.2 en B bewezen in hoofde van

Veroordeelt *tot:*

- een geldboete van 10.000,00 euro (=1.250,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen, met uitstel voor de helft van de geldboete voor een periode van drie jaar.

Verplicht *tot betaling van een bijdrage van **200,00 euro** (=25,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.*

Verplicht *ot betaling van een bijdrage van **24,00 euro** tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.*

Verplicht *tot betaling van de vaste vergoeding in strafzaken van **58,90 euro.***

Met betrekking tot de gerechtskosten,

Veroordeelt *tot de gerechtskosten, begroot in totaal op **36,11 euro.***

Met betrekking tot de herstellvordering

Veroordeelt *tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen aanwezig op de percelen gelegen te binnen een termijn van 4 maanden na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis en onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.*

Op burgerlijk gebied

Houdt ambtshalve de (eventuele) burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 4 juni 2024 door de beklaagde
- 10 juni 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 29 november 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester _____ advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2. De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 6 mei 2024 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

In het verzoekschrift bepaalde de advocaat van de beklaagde _____ nauwkeurige grieven over de straf en de herstellvordering. Het openbaar ministerie duidde in het verzoekschrift diezelfde grieven aan, eveneens op nauwkeurige wijze.

De hoger beroepen van de beklaagde _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Gelet op de devolutieve werking van de aangetekende beroepen en de grieven, is de saisine van het hof beperkt tot de strafmaat, de bijdrage tot het Slachtofferfonds en de herstellvordering. Op basis van het vonnis van 6 mei 2024 staat de schuld van de beklaagde aan de telastleggingen A.1, A.2 en B definitief vast. Ook de beslissingen van de eerste rechter over de vaste vergoeding en de bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand zijn definitief, net zoals de beslissing om de burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

3. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis juist samen als volgt:

“Op 1 februari 2023 stelde de politie vast dat er afvalverbranding zou hebben plaatsgevonden op het perceel van _____. Er zouden ook nog grote hoeveelheden afval over het terrein verspreid liggen. Er waren al eerdere vaststellingen inzake afval(verbranding).

Op 28 februari 2023 werd _____ verhoord. Hij verklaarde dat hij inderdaad huisvuil had verbrand in een autoband. Op 14 augustus 2022 was er sprake van zelfontbranding door het warme weer. Hij wist niet dat afval verbranden niet mocht. Het afval op het terrein had hij verzameld langs de baan of gekregen van mensen.

*Op 6 juli 2023 stelde de politie vast dat de situatie op het terrein van
gewijzigd was."*

nog niet

4. Uit de omschrijving van de feiten bij de telastlegging A.1 volgt dat de daarbij vermelde wettelijke bepalingen moeten worden aangevuld met een verwijzing naar artikel 4.5.2, § 2, 1° Vlarema en 11 § 1 Materialendecreet. Aangezien de telastlegging B slaat op de niet correcte opslag van afvalstoffen (Vlarema), vervolledigt het hof die telastlegging met een verwijzing naar artikel 12, § 1, Materialendecreet. De telastlegging B verwijst bovendien ten onrechte naar artikel 16.6.1, § 1, lid 1 Decreet algemene bepalingen milieubeleid. De juiste strafbaarstelling is opgenomen in artikel 16.6.3, § 1 van dat decreet. Het hof verbetert de telastlegging in die zin.

5. De beklaagde pleegde de feiten van de telastleggingen A.1, A.2 en B met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor maar een straf oplegt (toepassing van artikel 65, eerste lid Strafwetboek).

De bewezen misdrijven zijn ernstig. De maatschappij levert grote inspanningen om een degelijk afvalverwijderingsbeleid te voeren en ook vele particulieren leveren grote en belangrijke financiële inspanningen om hun afval op legale wijze te verwijderen. De beklaagde weigerde dit te doen. Hij verzamelde en verbrandde allerlei afval en bracht zo schade toe aan de leefbaarheid van de omgeving.

is jaar oud. Hij is een gepensioneerd landbouwer en woont samen met zijn bejaarde moeder. Hij werd nog niet eerder correctioneel veroordeeld, maar liep wel twee veroordelingen op in de verkeerscontext. Hoewel het herstel niet kan worden vastgesteld (zie ook hieronder), is het wel zeker dat de beklaagde significante inspanningen leverde om zijn terrein op te ruimen. Het hof houdt daarmee rekening bij de straftoemeting. In die context herleidt het hof de opgelegde geldboete tot 1.000 euro en verleent het de beklaagde gewoon uitstel voor de helft daarvan. Er zijn geen voorwaarden die nuttig aan de beklaagde kunnen worden opgelegd. De beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden voor een straf met gewoon uitstel. Het overige deel van de geldboete moet effectief blijven, om de beklaagde op reële wijze te confronteren met de negatieve gevolgen van de bewezen feiten en hem duidelijk te maken dat hij zijn perceel niet opnieuw als stortplaats mag inrichten.

Het hof gaat dus niet in op het verzoek van de beklaagde om hem de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te kennen. Deze gunst zou hem onvoldoende tot gedragswijziging aanzetten. Bovendien zal de opgelegde geldboete hem niet sociaal declasseren of zijn sociale reclassering disproportioneel belemmeren.

De geldboete moet worden vermeerderd met 70 deciemmen (x8). Het hof legt de beklaagde bovendien een vervangende gevangenisstraf op, die hem ertoe moet aansporen om die geldboete te betalen.

6. De eerste rechter besliste definitief over de veroordeling van de beklaagde tot de kosten van de strafvordering in eerste aanleg. Het hof veroordeelt de beklaagde bijkomend tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald. Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof die kosten met 10 %.

Als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf is de beklaagde gehouden tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

De beslissing van de eerste rechter over de vaste vergoeding en de bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand is definitief.

7. Het openbaar ministerie vordert bij toepassing van artikel 16.6.4 Decreet algemene bepalingen milieubeleid de verwijdering van het resterende afval.

Artikel 16.6.4 Decreet algemene bepalingen milieubeleid bepaalt:

“Wie afvalstoffen achterlaat in strijd met de bepalingen van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, wordt door de strafrechter veroordeeld tot het inzamelen, vervoeren en verwerken ervan binnen een door hem vastgestelde termijn.

Met behoud van de toepassing van de bepalingen in het eerste lid kan de veroordeelde worden verplicht tot terugbetaling van de kosten voor het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen door de gemeente, door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest of door het Vlaamse Gewest.”

Tijdens de procedure voor de eerste rechter vonden twee hercontroles plaats op het terrein van de beklaagde. Hij legde voor de eerste rechter foto's en stukken voor in verband met de opruiming van dat terrein en deed hetzelfde voor het hof. De meest recent voorgelegde foto's en stukken bevestigen dat de beklaagde het terrein verder opruimt. Het hof kan daar echter niet uit afleiden dat alles nu is opgeruimd. De foto's geven geen totaalbeeld. Omdat niet vaststaat dat het herstel is uitgevoerd, beveelt het hof dit herstel.

Omwille van het talmen van de beklaagde in het verleden om tot een volledige verwijdering van de afvalstoffen over te gaan, vordert het openbaar ministerie terecht de verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van de veroordeling tot inzamelen, vervoeren en verwerken binnen de gestelde termijn. De door de eerste rechter uitgesproken modaliteiten vormen

een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagde om nu effectief alle afvalstoffen te verwijderen of te laten verwijderen. Een vrijwillige uitvoering van de opgelegde maatregel verdient vanuit het oogpunt van het algemeen belang de voorkeur, nu een ambtshalve uitvoering ervan kosten voor de gemeenschap veroorzaakt, waarbij er geen enkele zekerheid bestaat over de recuperatie van deze kosten.

De beklaagde krijgt een voldoende lange termijn vooraleer de dwangsom verbeurt, terwijl de termijn pas loopt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagde al vrijwillig kon overgaan tot het volledig opruimen en de voldoende ruime termijn die hem hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna hij pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

Het bedrag van de dwangsom per dag dat, na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en na het verlopen van de termijn, geen gevolg wordt gegeven aan de opgelegde maatregel, moet voldoende hoog zijn om hem aan te zetten tot vrijwillige uitvoering.

Er is geen grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit in het geval van de beklaagde de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

De saisine van het hof is beperkt tot de strafmaat, de bijdrage aan het Slachtofferfonds en de herstellvordering.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzig het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt**:

op strafgebied:

vult de telastleggingen aan zoals voorzien onder randnummer 4 van dit arrest;

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastleggingen A.1, A.2 en B tot een geldboete van 1.000 euro, met decimen gebracht op **8.000 euro** of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden;

verleent de beklaagde _____ gewoon uitstel voor de helft van de opgelegde geldboete van 1.000 euro gedurende een periode van drie jaar;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 decimen en zo gebracht op 200 euro te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van de kosten van de strafvordering in beroep, begroot op 104,71 euro.

wat betreft de verwijdering van het afval:

veroordeelt de beklaagde _____ bij toepassing van artikel 16.6.4 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid tot het **inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen**, op de percelen gelegen te _____, binnen een termijn van **vier maanden** nadat het voorliggende arrest in kracht van gewijsde zal zijn getreden, op straffe van verbeurte van een dwangsom van **150 euro** per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 21,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 33,19
	€ 95,19
+ 10 % :	€ 9,52
Totaal :	€ 104,71

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **27 december 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____